

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1930 ΚΑΙ 1931

Ὑπὸ
ΑΠΟΣΤ. Ι. ΑΝΔΡΕΟΥ

I.

Ἡ Ἑλλάς, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Οἰκονομίας της, καταλέγεται, ὡς γνωστόν, εἰς τὰς χώρας ἐκείνας, αἵτινες ἔχουν παθητικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετίαν ἦτοι ἀφ' ὅτου ἐφηρμόσθη τελειωτικῶς τὸ νέον τελωνειακὸν δασμολόγιον τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923, τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιόν της ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐξ ὧν βλέπει τις καὶ τὴν σχέσιν τῆς ἐξαγωγῆς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν.

Ἔτος	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ἀναλογία ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς
1926	10004,9	5429,7	54,27 ο)ο
1927	12601,9	6037,4	47,9 ο)ο
1928	12488	6282	50,3 ο)ο
1929	13275,5	6985	52,6 ο)ο
1930	10525	5985,6	56,87 ο)ο
1931	8825,6	4202,4	47,61 ο)ο

Ἐκ τῆς ἄνω σχέσεως εἶνε φανερόν, ὅτι ἡ ἐξαγωγή τῆς χώρας δὲν ἐξαρκεῖ οὔτε τὴν εἰσαγωγὴν μας νὰ καλύψῃ πολὺ δ' ὀλιγώτερον τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις τῆς Ἑθνικῆς μας Οἰκονομίας πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπορρεούσας εἴτε ἐκ τοκοχρεωλυσίων ἐθνικῶν ἢ ἰδιωτικῶν δανείων, εἴτε ἐξ ὑπηρεσιῶν προσενεχθεισῶν εἰς τὴν χώραν μας εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτίων, ὧν ἡ ἐξέτασις ἐν λεπτομερείαις δὲν περιέχεται εἰς τὰ ὄρια τοῦ παρόντος. Ὅπως δὴποτε ὅμως τὸ ἐμπορικὸν μας ἰσοζύγιον ἀποτελεῖ κατὰ κανόνα τὸν σπουδαιότερον συντελεστὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου, προκαλεῖ δὲ ἐναργέστερον τὸ ἐνδιαφέρον τόσον διότι εἶνε στοιχεῖον ὑποπίπτον εἰς τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν ὅσον καὶ διότι ὑπόκειται ἀπολύτως εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους.

Οἱ ἄνω ἀριθμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς χρήζουν ἤδη ἐπεξηγήσεως. Συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Στατιστικῆς τῶν Βρυξελλῶν καὶ ἡ ἡμετέρα Στατιστικὴ Ὑπηρεσία διακρίνει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τῆς χώρας μας ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς χρησιμότητος τῶν ἐμπορευμάτων εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἡ κατάταξις αὕτη τῶν ἐμπορευμάτων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πίναξ Α'.—*Εἰσαγωγή κατὰ κατηγορίας ἐμπορευμάτων ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς χρησιμότητός των.*

Ἔτη	I		II		III		IV		V	
	Ζῶντα ζῶα		Εἶδη διατροφῆς καὶ ποτᾶ		Ὑλαι ἀκατέργ. καὶ ἡμικατέργ.		Βιομηχανικά προϊόντα		Χρυσὸς καὶ ἄργυρος	
	Ἑκατ. Δρχ.	οἷο ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Δρχ. Ἑκατ.	οἷο ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	οἷο ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	οἷο ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	οἷο ἐπὶ συνόλου εἰσαγωγῆς
1928	501,5	4,04	4516,4	36,37	2.386,2	21,63	4712,7	37,96		
1929	517,9	3,90	4829,7	36,38	2954,5	22,26	4973,1	37,46		
1930	391,2	3,60	3536,3	32,60	2484,1	22,90	4438,7	40,90		

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στατιστικῶν δεδομένων τοῦ ἔτους 1930 εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνήκουν τὰ ἐξῆς εἶδη καὶ εἰς τὴν παραπλεύρως ἀναγραφομένην ἀναλογίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς εἰσαγωγῆς τὰ μεγάλα σφάγια (βόες κτλ.) 0,99οο, τὰ αἰγοπρόβατα 2,20οο, οἱ ἵπποι κτλ. 0,30οο. Τῆς δευτέρας κατηγορίας τὰ κυριώτερα εἶδη κατ' ἀξίαν εἰσαγωγῆς εἶναι: εἶδη γαλακτικὰ (τυρός, βούτυρον κτλ.) 1,45οο, ἰχθυερὰ ἐν γένει 2,04οο, σῖτος 18,80οο, ὄρυζα ἐν γένει 1,48οο, καφές 1,22οο, ζάκχαρις 2,58οο.

Τῆς τρίτης κατηγορίας τὰ κυριώτερα εἶδη εἰς ἀξίαν εἰσαγωγῆς εἶναι: Δέρματα ἀκατέργαστα 1,02οο, ξυλεία οἰκοδομικῆς 3,98οο, γαιάνθρακες 3,65οο, λοιπὴ ὀρυκτὴ καύσιμος ὕλη 5,68οο, σίδηρος 2,75οο, βάμβαξ 1,24οο, ἔρια 0,57οο. Τέλος ἡ τετάρτη κατηγορία περιλαμβάνει τὰ βιομηχανικά προϊόντα κατανεμόμενα εἰς πλείστα ὅσα εἶδη καὶ κατὰ μικρὰς ποσότητας, ἐξ ὧν τὰ σπουδαιότερα, συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν εἰσαγωγῆς, ἦν παρουσιάζουν, εἶναι: Δέρματα κατεργασμένα 0,87οο, σιδηρουργικῆς βιομηχανίας εἶδη 1,89οο, μηχαναὶ ἐν γένει καὶ συσκευαὶ ἡλεκτρισμοῦ 4,57οο, κινίνη καὶ χημικὰ προϊόντα 1,07οο, χάρτης καὶ εἶδη ἐξ αὐτοῦ 1,18οο, λίνον καὶ κάνναβις, γιούτη καὶ εἶδη ἐκ τούτων 0,96οο, εἶδη ἐκ βάμβακος 7,19οο, εἶδη ἐξ ἐρίου 4,64οο, μεταξωτὰ ἐν γένει 0,38οο, αὐτοκίνητα καὶ ἐπίσωτρα ἐκ καουτσούκ 2,75οο.

Ἐκ τῶν ὧν εἶνε φανερόν, ὅτι τὰ εἶδη τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς τρεῖς πρώτας κατηγορίας ἀποτελοῦν εἶδη πρώτης ἀνάγκης εἴτε πρὸς διατροφήν τοῦ πληθυσμοῦ μας χρησιμεύοντα εἴτε πρὸς τροφодότησιν τῆς Ἑθνικῆς μας Βιομηχανίας καὶ Οἰκονομίας ἐν γένει. Τὰ εἶδη ταῦτα δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἰσάγωνται εἴτε λόγῳ μὴ παραγωγῆς των παρ' ἡμῖν εἴτε λόγῳ ἀνεπαρκειᾶς τῆς Ἑθνικῆς μας παραγωγῆς κατὰ ποσότητα ἢ κατὰ ποιότητα ἢ κατ' ἀμφοτέρα. Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν περιλαμβάνονται πάντοτε βιομηχανικά εἶδη, ὧν ἡ εἰσαγωγή κατὰ τὴν ἐνδειξιν τοῦ πίνακος Α αὐξάνει. Ἡ εἰσαγωγή τῶν εἰδῶν τούτων ὀφείλεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως, ὅτι τὸ ζήτημα, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀναγκαιότητος τῶν πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν τῆς

Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας, πρέπει νὰ θεωρῇται ἐλαστικόν. Ἀσφαλῶς ὅμως μεταξὺ τούτων ὑπάρχουν καὶ τοιαῦτα δυνάμενα νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς οὐχὶ ἀπαραίτητα, ἴσως περιττὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας μάλιστα εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κινδυνεύοντα νὰ θεωρηθῶσιν ἢ ὄντα εἶδη πολυτελείας, χωρὶς νὰ παραγνωρίζηται, ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ εἶδους πολυτελείας εἶνε λίαν σχετικὴ ποικίλλουσα ἀναλόγως τοῦ *standard of life* ἑνὸς λαοῦ, ἑνὸς ἀτόμου, τῆς εὐπορίας ἣν διαθέτει, τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου, εἰς ὃ εὐρίσκεται κτλ. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῆς ἡμετέρας Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ κρίσις περὶ τοῦ ἀπαραιτήτου ἢ μὴ ἑνὸς εἰσαγομένου εἶδους δὲν δύναται νὰ παραβλέψῃ οὔτε τὴν σύνθεσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας ἀσχολουμένου κατὰ μέγα μέρος εἰς ἐπαγγέλματα μὴ καθαρῶς γεωργικά, τὴν συσπείρωσίν του εἰς τὰς πόλεις, τὸν ὑφιστάμενον βαθμὸν καὶ περαιτέρω τάσιν ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας μας καὶ ἐπομένως τὰς ἀνάγκας ταύτης, τὸν τρόπον τῆς διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας λόγῳ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεώς του καὶ τοῦ εἰσοδήματός του, τὴν σύνθεσιν τοῦ οἰκονομικοῦ μας ἰσοζυγίου κτλ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω κατάταξιν τῶν ἐμπορευμάτων ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς χρησιμότητός των, εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ ἐξαγωγή συντίθεται ὡς ἑξῆς:

Πίναξ Β'. — *Ἐξαγωγή κατὰ κατηγορίας ἐμπορευμάτων ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς χρησιμότητός των.*

Ἔτη	I		II		III		IV		V	
	Ζῶντα ζῶα		Εἶδη διατροφῆς καὶ ποτὰ		ῥΥλαὶ ἀκατέργαστοι καὶ ἡμικατεργασμένοι		Βιομηχανικά προϊόντα		Χρυσὸς καὶ ἄργυρος	
	Ἑκατ. Δρχ.	ο)ο ἐπὶ συνόλου ἐξαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	ο)ο ἐπὶ συνόλου ἐξαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	ο)ο ἐπὶ συνόλου ἐξαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	ο)ο ἐπὶ συνόλου ἐξαγωγῆς	Ἑκατ. Δρχ.	ο)ο ἐπὶ συνόλου ἐξαγωγῆς
1928	0,8	0,01	2143,9	33,87	3818,6	60,32	111,7	1,76	255,8	4,04
1929	3,06	0,04	2371	33,94	4469,6	63,99	141,4	2,03	—	—
1930	1,35	0,02	1735,6	29,32	3856,9	65,17	105,4	1,79	219,8	3,70

Συμφώνως πρὸς τὰ στατιστικὰ δεδομένα τοῦ ἔτους 1930 εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουν τὰ ἑξῆς κυριώτερα κατ' ἀξίαν ἐξαγόμενα ἑλληνικὰ προϊόντα καὶ κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἑσπεριδοειδῆ	0,67 ο)ο	Κεράτια	0,16 ο)ο
Σταφυλαὶ νωπαὶ	0,56 ο)ο	Ἑλαῖαι	2,16 ο)ο
Σῦκα ξηρὰ	1,89 ο)ο	Ἑλαιόλαδα	1,50 ο)ο
Σταφίς Κορινθιακὴ	13,21 ο)ο	Οἶνοι σταφυλῆς	3,59 ο)ο
» Σουλτανίνα	3,12 ο)ο	Ἀπόστ. οἶνου (κονιάκ)	0,30 ο)ο
Ἀρύγδαλα	0,13 ο)ο		

Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν ἀνήκουν τὰ ἐξῆς προϊόντα καὶ εἰς τὴν παραπλεύρως τούτων ἀναγραφομένην ἀναλογίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐξαγωγῆς:

Κουκούλια	0,07 ο)ο	Ἀργυροῦχος μόλυβδος	0,71 ο)ο
Πυρηνέλαιον	0,21 ο)ο	Μεταλλεύματα χρωμίου	0,37 ο)ο
Γλεῦκος	0,43 ο)ο	Σμῦρις ἐν γένει	0,26 ο)ο
Δέρματα ἀκατέργαστα	2,38 ο)ο	Χημικὰ λιπάσματα	0,74 ο)ο
Τερεβινθέλαιον	0,31 ο)ο	Μέταξα ἐν γένει	0,09 ο)ο
Κολοφώνιον	0,56 ο)ο	Καπνὸς εἰς φύλλα	57,13 ο)ο
Μεταλλεύματα σιδήρου	0,39 ο)ο	Σιδηροπυρίτης	0,37 ο)ο

Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν ἀνήκουν τέλος

Ἰάπωνες κοινοὶ	0,25
Τάπητες	0,85

Ἐξετάζοντες ἤδη τοὺς δύο πίνακας Α καὶ Β εὐρίσκομεν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν τὰ εἶδη τῆς δευτέρας, τρίτης καὶ τετάρτης κατηγορίας ἀποτελοῦν εἶδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀναγκαῖα, ἵνα εἰσαχθῶσι πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας· τῆς δευτέρας ἰδίᾳ κατηγορίας τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητα πρὸς διατροφήν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν μας, αὕτη κατὰ 30ο)ο συντίθεται ἀπὸ εἶδη διατροφῆς καὶ ποτά, κατὰ 65ο)ο ἀπὸ ἀκατεργάστους ὕλας, ἐξ ὧν ὁ καπνὸς εἰς φύλλα καὶ τὰ ἀκατέργαστα δέρματα ἀποτελοῦν τὰ 60 ο)ο περίπου τῆς ὅλης ἐξαγωγῆς εἰς ἀξίαν. Τὰ εἶδη διατροφῆς καὶ ποτά εἶναι αἱ σταφίδες, τὰ σῦκα, αἱ ἐλαῖαι, ἐλαιόλαδα καὶ οἶνοι. Γενικῶς τὴν ἐξαγωγὴν μας κυριαρχοῦν κατὰ τὰ 9)10 γεωργικὰ προϊόντα μὴ δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς θεραπεύοντα ἀπολύτους βιωτικὰς ἀνάγκας. Τῶν γεωργικῶν μας τούτων προϊόντων πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ προάγωμεν τὴν τοποθέτησιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἵνα μᾶς δίδουν ταῦτα ἐκάστοτε τὰ μέσα πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰσαγωγῆς μας.

* *

Ἐὰν ἤδη συγκρίνωμεν τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς χώρας μας κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν εἰσαχθέντων καὶ ἐξαχθέντων εἰδῶν, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τοῦ προηγουμένου 1930, εὐρίσκομεν, ὅτι, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν αὕτη ἐμειώθη κατὰ 1659,6 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ τὰ 16,15ο)ο τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἔτους 1930· ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν ἑλληνικῶν προϊόντων, αὕτη ὑστέρησε τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους 1930 κατὰ 1783,3 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἥτοι κατὰ 29,8 ο)ο τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ 1930. Παραβάλλοντες ὁμως τὰς εἰσαχθείσας καὶ ἐξαχθείσας ποσότητας ἥτοι τεμάχια, κεφαλὰς καὶ τόννους, καταλήγομεν εἰς τὰ ἐξῆς γενικὰ συμπεράσματα.

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αἱ εἰσαχθεῖσαι ποσότητες κατὰ τὸ 1931 ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς τοῦ προηγουμένου ἔτους 1930, παρέμειναν

σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου αἱ αὐταὶ ἐκτὸς μιᾶς ἀνεπαισθήτου διαφορᾶς καὶ εἰς τὰ τρία εἶδη τῶν ποσοτήτων. Τὰ ποσὰ τῶν κεφαλῶν καὶ τεμαχίων κατὰ τὸ 1931 εἶναι κατὰ τι μεγαλύτερα ἐν ᾧ ἀντιθέτως, οἱ τόννοι εἶναι κατὰ 18000 ὀλιγώτεροι. Ὡς ἐκ τούτου λόγῳ τῆς παρουσιαζομένης διαφορᾶς εἰς τὴν ἀξίαν ἐπὶ ἔλαττον, εὐρίσκομεν, ὅτι προκύπτει μία γενικὴ πτώσις τῶν τιμῶν ἢ μᾶλλον τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν κατὰ 15ο)ο. Βεβαίως δεόν νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ κίνησις τῶν ποσοτήτων ἐκάστου εἶδους κατὰ τὰς ὑπὸ κρίσιν δύο χρονικὰς περιόδους ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ποιότητα καὶ ἀξίαν τῶν ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον εἰσυχθέντων εἰδῶν. Γενικῶς παρατηροῦμεν, ὅτι εὐάριθμα εἶδη τροφίμων εἰσήχθησαν εἰς μεγαλύτερας ποσότητας ἀπὸ 12—100 ο)ο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ 1930 (τυρὸς κατὰ 80 ο)ο, βούτυρον 33 ο)ο, ἰχθύες μὴ νωποὶ 25 ο)ο, φασίολοι 25 ο)ο, φακῇ 35 ο)ο, ἄμυλον 30 ο)ο, λαχανικὰ νωπὰ 70 ο)ο, καφές 12 ο)ο, ἔλαιον κοκκοφοινίκων 100 ο)ο, οἶνοι κοινοὶ 15ο)ο), ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ πλεῖστα βιομηχανικὰ προϊόντα, ἐν οἷς καὶ αὐτοκίνητα, ὧν κατὰ κανόνα ἡλαττώθη ἡ εἰσαγωγή κατὰ διάφορα ποσοστὰ (βαμβακέλαιον κατὰ 100 ο)ο περίπου, στεαρίνη 50 ο)ο, κηρεζίνη 50 ο)ο, οἰνόπνευμα 60 ο)ο, ἡδύποτα 55 ο)ο δέρματα κατεργασμένα 17 ο)ο, χειρόκτια 10 ο)ο ἐπιπλα 33 ο)ο, βαρέλια ξύλινα 40 ο)ο, τοιμέντον 35 ο)ο, τεχνουργήματα ἐκ σιδηροφύλλου 62 ο)ο, τεχνουργήματα σιδηρουργικῆς βιομηχανίας 45ο)ο, σωλῆνες καὶ αὐλοὶ σιδήρου 60ο)ο, κλεῖθρα 25ο)ο, πλάστιγγες, ζυγοὶ 45ο)ο, κλῖναι 30ο)ο, κινητήρια μηχαναὶ 19ο)ο, ρυμουλκοὶ μηχαναὶ 82ο)ο, δυναμὸ καὶ ἡλεκτρικοὶ κινητήρες 20ο)ο, ἀντλῖαι ἐν γένει 38ο)ο, μηχαναὶ οἰκιακῆς χρήσεως 45ο)ο, μηχαναὶ διὰ πᾶσαν βιομηχανίαν 20ο)ο, γεωργικὰ μηχανήματα 27ο)ο, οἰκοδομικὰ εἶδη κεραμευτικῆς 73ο)ο, ἀντικείμενα πορσελάνης 26ο)ο, ὑαλοπίνακες 37ο)ο, φιάλαι 75ο)ο, ἀντικείμενα ἐξ ὑάλου 21ο)ο, σωλῆνες καουτσούκ 30ο)ο, λίνον 55 ο)ο, σάκκοι καινουργεῖς 28ο)ο, ὑφάσματα βαμβακερὰ νηματοβαφῇ 17ο)ο, ὑφάσματα ὁλόμαλλα 16ο)ο, ὑφάσματα ἐξ ἐρίουςύμμικτα 29ο)ο, ὑφάσματα μεταξωτὰ δικτυωτά, 45ο)ο αὐτοκίνητα, 40ο)ο).

Ἐπίσης ηὐξήθη ἡ εἰσαγωγή ἀρκετῶν πρώτων ὑλῶν κατὰ διάφορα ποσοστὰ ὡς καρύων κοκκοφοινίκων, δερμάτων ἀκατεργάστων (43 ο)ο,) θείου (55ο)ο), θειικοῦ χαλκοῦ (80ο)ο), θειικοῦ σιδήρου (200ο)ο), μετάλλων (χαλκοῦ κτλ.) ὡς καὶ εἰδῶν ἐξ αὐτῶν, πολτοῦ χάρτου (100ο)ο), καουτσούκ (15ο)ο) καννάβεως, γιούτης, βάμβακος καὶ νημάτων ἐξ αὐτοῦ, ἐρίων, περαιτέρω συρμάτων, καλωδίων (20ο)ο)), λαμπῶν καὶ φωτιστικῶν ὀργάνων (50ο)ο) κτλ.

Γενικῶς αἱ μειώσεις τῆς εἰσαγωγῆς ἀντιπροσωπεύουν κατ' ἀξίαν 2170,2 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἥτοι τὰ 20,6ο)ο ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς συνολικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ 1930, αἱ δ' αὐξήσεις 470,6 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἥτοι τὰ 4,45ο)ο. Τέλος παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ εἰσαγωγή συνολικῶς λαμβανομένη, δὲν ἐμειώθη σχεδὸν παντάπασιν κατ' ὄγκον, τῆς παρουσιαζομένης μειώσεως ἐκ 16,15ο)ο κατὰ τὴν ἀξίαν ὀφειλομένης εἰς τὴν γενικὴν πτώσιν τῶν τιμῶν ἀνερχομένην, ὡς ἀνωτέρω εἵπομεν, εἰς 15ο)ο. Συνεπῶς τὰ ἐξοικονομηθέντα

16,15ο) ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ 1931 δὲν ὀφείλονται εἰς μείωσιν τῶν εἰσαχθεῖσων ποσοτήτων ἐμπορευμάτων ἀλλὰ εἰς τὴν πτώσιν τῆς ἀξίας των.

Ἐξετάζοντες ἤδη τὰ δεδομένα τῆς ἐξαγωγῆς μας εὐρίσκομεν, ὅτι αὕτη ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους 1930 ἐπληρώθη κατὰ 397,3 ἑκατομμύρια δραχμῶν ὀλιγώτερον, χωρὶς τοῦτο νὰ δύναται ἀπολύτως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς ἀποκλειστικὴ πτώσις τιμῶν, διότι εἶνε δυνατόν νὰ ἐξήχθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ 1930 μεγαλύτεραι ποσότητες εὐτελεστέρων εἰς ἀξίαν προϊόντων καὶ ὀλιγώτεραι πολυτιμότερων τοιούτων. Τοῦτο θὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον κατωτέρω. Συνολικῶς πάλιν λαμβανομένης τῆς ἐξαγωγῆς καὶ μὲ τὴν ἐκδοχὴν, ὅτι ἐξήχθησαν τὰ ἴδια προϊόντα κατ' ἀνάλογον μείωσιν ποσοτήτων (κατὰ τὸ 1931 ἐξήχθησαν ἐπὶ ἑλαττον 26204 τεμάχια καὶ 177408 τόννοι, ἥτοι διὰ μὲν τὰ πρῶτα μείωσις κατὰ 62,92ο) ο διὰ δέ τοὺς τόννους κατὰ 23,2ο) ο ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔτος 1930) εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ πτώσις τῶν τιμῶν ἢ μᾶλλον τῆς ἀξίας ἀνέρχεται εἰς 8,6ο) ο. Αἱ μειώσεις τῆς ἐξαγωγῆς μας ἀνέρχονται κατ' ἀξίαν εἰς 1882,8 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἥτοι ἀντιπροσωπεύουν τὰ 31,45ο) ο τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ 1930, αἱ δ' αὐξήσεις εἰς 109,6 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἥτοι τὰ 1,8ο) ο. Συνεπῶς ἡ καθαρὰ ἐπελθοῦσα μείωσις τῆς ἐξαγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 29,8ο) ο κατὰ τὸ ἔτος 1931. Δοθέντος ἤδη, ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα πτώσις τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τῆς ἐξαγωγῆς μας ἀνέρχεται, ὡς εἶδομεν, εἰς 3,6ο) ο καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ μείωσις τῆς ἐξαγωγῆς μας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἔτους 1930=100 ἀνέρχεται εἰς 21ο) ο.

Τὰ προϊόντα ἐξαγωγῆς, τὰ ὁποῖα ἐσημείωσαν ποιὰν τινὰ αὐξησιν τῶν ἐξαχθεῖσων ποσοτήτων, εἶναι τὸ ἐλαιόλαδον, τὸ πυρηνέλαιον, μαρμελάδα ἐν γένει, ρητίνη, σιδηροπυρίτης, ἀρσενιῶδες ὄξύ, τάλκης, βάλανοι καὶ βιβλία ἔντυπα.

Ἦδη ἐνδιαφέρον εἶνε νὰ γνωρίσωμεν κατὰ ποῖον ποσοστὸν ἐμειώθησαν αἱ ἐξαχθεῖσαι ποσότητες τῶν κυριωτέρων προϊόντων μας κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1930.

Ὁκάτω πίναξ Γ μᾶς δεικνύει, ὅτι ἡ ἐξαγωγή τῶν πρώτων ὑλῶν χρησίμων εἰς διαφόρους βιομηχανίας ἔχει νὰ ἐπιδείξη τὴν μεγαλυτέραν σχετικῶς μείωσιν ἐξαγωγῆς (μεταλλεύματα σιδήρου, χρωμίου, μαγνησίτης, παλαιὰ σιδηρικά, ράκη, ἔρια καὶ τρίχες, γλεῦκος). Ἐπίσης οἱ καρποὶ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν σοβαρὰν μείωσιν ἐξαγωγῆς (ἐσπεριδοειδῆ, σῦκα ξηρά, ἀμύγδαλα, κεράτια). Αἱ νωπαὶ σταφυλαί, παρ' ὅλας τὰς προσπάθειας, ἃς κατέβαλον τόσον ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ὅσον καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, συνολικῶς ὑστέρησαν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν κατὰ 20ο) ο. Ἐκ τῶν τριῶν σπουδαιότερων ἐξαγωγικῶν προϊόντων μας, τῆς σταφίδος, τῶν καπνῶν καὶ τῶν εἰνων, ἡ σταφὶς ὑπέστη μείωσιν ἐξαγωγῆς (κατὰ ποσότητα πάντοτε) κατὰ 9ο) ο, ὁ καπνὸς 20ο) ο, οἱ δ' οἶνοι τὴν μεγαλυτέραν ἐκ 34ο) ο ὀφειλομένην ἀναντιρρήτως εἰς τὴν ἐκκρεμότητα τῶν συμβατικῶν μας σχέσεων μετὰ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ 1931.

Μὲ τὴν μείωσιν τοῦ ἐξαχθέντος ὄγκου τῶν προϊόντων μας συμβαδίζει καὶ ἡ μείωσις τῆς ἀξίας των, ταύτην ὅμως θὰ παρακολου-

Πίναξ Γ'.— Μείωσις ἐξαγωγῆς τῶν κυριωτέρων προϊόντων μας κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1930 (=100) ἀπολύτως καὶ σχετικῶς.

Εἶδη	Ἐπελθοῦσα μείωσις εἰς			Εἶδη	Ἐπελθοῦσα μείωσις εἰς		
	Ἑκατ. Δραχ.	Τόννους	ο/ο τῆς ποσότητος		Ἑκατ. Δραχ.	Τόννους	ο/ο τῆς ποσότητος
Ἰχθύες παρεσκευασμένοι	2,92	173,5	44	Τερεβινθέλαιον	5,50	283,5	15
Σπόγγοι	1,68	7,4	33	Κολοφώνιον	15,97	2159,4	25
Μεταξόσπορος	2,39	4,3	91	Μάρμαρα	0,94	651,1	23
Φασόιοι	2,41	182,0	17	Θηραϊκὴ Γῆ	0,071	838,4	37
Ἑσπεριδοειδῆ	17,69	1971,7	33	Μεταλλεύματα σιδήρου	6,93	734,70	36
Σταφυλαὶ νωπαὶ	13,10	1417,2	19	Ἀργυροῦχος μόλυβδος	12,43	400	5
Σῦκα ξηρά	66,66	12071,0	55	Μεταλλεύματα χρωμίου	21,87	23427	96
Σταφίς Κορινθιακὴ	32,92	6608	9	Μαγνησίτης ἄφρυκτος	2,22	2039	62
» Σουλτανίνα	0,77	49	—	Μαγνησίαι πεφρυγμένη	5,47	2570	24
Ἀμύγδαλα	6,65	245,2	76	Σμύρις ἐν γένει	5,56	4168	35
Κεράτια	5,06	3506,0	30	Παλαιὰ σιδηρικά	2,72	2848	57
Καπνὸς εἰς φύλλα	1161,55	10121,0	20,5	Ὑποστάθμη οἶνων	6,56	638,5	48
Καπνὸς εἰς σιγαρέττα	2,43	4,7	8,5	Χημικὰ λιπάσματα	26,94	15703,9	52
Πέπερι ἐρυθρὸν	0,42	12,4	8	Σάπωνες κοινοὶ	3,94	376,1	25
Ἐλαῖαι ἐν γένει	8,19	184,0	1,6	Ράκη	0,48	263,4	76
Γλεῦκος	14,60	5505,0	58	Βάμβαξ ἐκκοκκισμένος	0,58	23,9	72
Οἶνος σταφυλ. εἰς βαρέλ.	69,28	21334,0	34	Νήματα βάμβακος	4,62	160,8	26
Ἀπόσταγμα οἶνου	4,21	103,5	25	Ἐρία καὶ τρίχες	4,70	145,6	51
Μέλι	0,38	6,2	24	Τάπητες ἐξ ἐρίου	42,05	150	81
Ὀπώριαι σακχαρωμέναι	0,15	17,3	26	Μέταξα ἐν γένει	—	14,5	100
Δέρματα ἀκατέργαστα	48,42	635,1	18	Σάρωθρα ἐν γένει	0,38	19,4	26
Μαστίχη ἐν γένει	1,29	13,5	7				

θῆσωμεν κατωτέρω κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐξαγωγῆς εἰς ἐκάστην χώραν προορισμοῦ. Ἐν τούτοις δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπισύρωμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου ἐπὶ τῆς πτώσεως τῆς ἀξίας τῶν κατὰ τὸ 1931 ἐξαχθέντων μεταλλευμάτων σιδήρου, ἥτις κατῆλθεν εἰς τὸ ἥμισυ. Γενικῶς ἡ μείωσις τῆς ἀξίας διὰ τινὰ τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων κατὰ τὸ 1931 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1930 (=100) ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν, κατὰ μονάδα βάρους.

Ἑσπεριδοειδῆ	μείωσις ἀξίας κατὰ	17 ο/ο
Σταφυλαὶ νωπαὶ	» » »	24,3 ο/ο
Σῦκα ξηρά	» » »	7,6 ο/ο
Καπνὸς εἰς φύλλα	» » »	17,3 ο/ο
Ἐλαῖαι ἐν γένει	» » »	4,9 ο/ο
Δέρματα ἀκατέργαστα	» » »	4,9 ο/ο
Κολοφώνιον	» » »	30,5 ο/ο
Ἀργυροῦχος μόλυβδος	» » »	24,0 ο/ο
Χημικὰ λιπάσματα	» » »	19,3 ο/ο
Τάπητες	μείωσις ἀξίας κατὰ	11,6 ο/ο
Γλεῦκος	» » »	17,8 ο/ο

Τούναντίον τὰ ἐξῆς προϊόντα παρουσιάζουν αὐξησιν τῆς ἀξίας τῶν.

Σταφίς Κορινθιακή	αὐξεις ἀξίας	κατὰ	5,3 ο)ο
Ἑλαιόλαδα	» »	»	2,7 ο)ο
Οἶνοι σταφυλῆς	» »	»	9,0 ο)ο

Ἡ σταφίς σουλτανίνα παρουσιάζει τὴν αὐτὴν ἀξίαν κατὰ τὰ δύο ὑπὸ κρίσιν ἔτη.

Ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων, ἠκολούθησε τὴν κίνησιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, οὗτινος ἀποτελεῖ βεβαίως μέρος. Κατὰ τὰ δεδομένα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΚΤΕ ἀναφερόμενα εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 μέχρι Σεπτεμβρίου τοῦ 1931, τὸ διεθνὲς ἐμπόριον κατ' ὄγκον ἠῤῥησε κατὰ μὲν τὸ 1928 κατὰ 2,5ο)ο κατὰ δὲ τὸ 1929 κατὰ 3,5ο)ο ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1930 ἐμειώθη ἀπὸ 7—8ο)ο. Κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1929 ἡλαττώθη ἡ ἀξία τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου διὰ μὲν τὰς εἰσαγωγὰς κατὰ 18,7ο)ο διὰ δὲ τὰς ἐξαγωγὰς κατὰ 19,9ο)ο. Αἱ τιμαὶ διὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον ἔπεσαν ἀπὸ 12—13ο)ο. Πρὸς τοῦτο ὁ κάτωθι συνοπτικὸς πίναξ μᾶς δίδει ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν ¹ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου.

Μεταβολαὶ εἰς % ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος

Ἔτη	Τιμαὶ		Ὅγκος		Ἀξία	
	Εἰσαγωγαί	Ἐξαγωγαί	Εἰσαγωγαί	Ἐξαγωγαί	Εἰσαγωγαί	Ἐξαγωγαί
1927	— 2,5	— 2,5	+ 7,8	+ 8,1	+ 5,1	+ 5,4
1928	— 1,0	+ 0,0	+ 3,6	+ 3,6	+ 5,6	+ 3,6
1929	— 2,5	— 3,5	+ 5,0	+ 2,4	+ 2,4	+ 0,8
1930	— 12,5	— 12,5	— 7,1	— 18,7	— 18,7	— 19,9

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἐμφαίνεται ἡ χαρακτηριστικὴ ἀπότομος πτώσις τῶν τιμῶν, τοῦ ὄγκου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀξίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου κατὰ τὸ ἔτος 1930, ὅπερ ἐσυνεχίσθη κατὰ τὸ 1931. Τὰ ἄνω διαπιστωθέντα συμπεράσματα περὶ τῆς μειώσεως καὶ τοῦ ἡμετέρου ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ὡς εἶδομεν, πλησιάζουν εἰς τὰ ἄνω δεδομένα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Τὰ κυριώτερα αἷτια καὶ τὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου ἀναφέρονται ὑπὸ τῆς αὐτῆς πηγῆς ὡς ἐξῆς. Ὁ πλέον σπουδαιότερος συντελεστής, ὅστις προεκάλεσε διαταραχὰς εἰς τὴν θέσιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου κατὰ τὰ 1930 καὶ μετέπειτα, ὑπῆρξεν ἡ γενικὴ καὶ ἀδιάκοπος πτώσις τῶν τιμῶν

1. Société des Nations, Aperçu général du Commerce mondial 1930, Genève 1931, σελίς 11 κ. ἑπ.

τῶν ἐμπορευμάτων ὑποστάντων φυσικὰ τὴν πτώσιν τούτων κατὰ διαφόρους βαθμούς. Αἱ τιμαὶ τοῦ καφφέ, τῶν σιτηρῶν, τῶν ὑφαντουργικῶν ὑλῶν, τῶν μετάλλων καὶ μερικῶν ὄσων πρῶτων ὑλῶν ἔπεσαν ἀπὸ 20—45ο)ο περίπου, τῶν προϊόντων γάλακτος καὶ τοῦ κρέατος ἀπὸ 10—20ο)ο, ἐν ᾧ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ τινων ἡμικατεργασμένων προϊόντων εἰς τὰς βιομηχανικὰς χώρας ἰδίᾳ μόνον μέχρι 12ο)ο. Ὡς ἐκ τούτου εἰς τὰς τελευταίας αἱ συνθῆκαι τοῦ ἐμπορίου ἐγένοντο εὐνοϊκώτεραι, ἐν ᾧ ἀντιθέτως ἐξησθένησε λίαν σοβαρῶς ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν γεωργικῶν χωρῶν.

Ἐν ᾧ ἡ δανειακὴ κίνησις εἰς τὰς πιστωτρίας χώρας κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1930 ἤρξατο νὰ γίνεται ζωηρότερα, ἐμειώθη αὕτη ἀποτόμως καὶ ἰσχυρῶς κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον καὶ ἐπέκεινα καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐμπόριον ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῆς βραδείας ταύτης κινήσεως τῶν κεφαλαίων. Αἱ ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ τῶν τιμῶν καὶ ἡ περιορισθεῖσα κίνησις τῶν διεθνῶν κεφαλαίων ὠδήγησαν πολλὰς χώρας νὰ ὑψώσουν τοὺς δασμούς των ἢ νὰ θέσουν φραγμούς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν των. Εἰς ἄλλας πάλιν χώρας ἐσημειώθη πτώσις τῆς ἀνταλλακτικῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ εἰς ἑτέρας πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι. Ἄν καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς προσφορᾶς κεφαλαίων ἐκ μέρους τῶν πιστωτριῶν χωρῶν ἐπεβράδυνε τὴν πρόοδον τῶν βιομηχανιῶν εἰς πολλὰς χώρας ἐν τούτοις ἤδη ἀπὸ τοῦ 1930 παρατηρήθη μία ζωηρὰ τάσις ἀναπτύξεως νέων ἢ ὑφισταμένων ἐθνικῶν βιομηχανιῶν, αἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσωσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ κατακτήσωσι ἀφ' ἑτέρου νέον ἔδαφος τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς.

Τὰ βιομηχανικὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης παρουσιάζουν κατὰ τὸ 1930 καὶ 1931 αὐξησιν εἰσαγωγῆς κρέατος, ὧν καὶ γαλακτικῶν εἰδῶν ὡς καὶ καρπῶν καὶ τινων εἰδῶν καταναλώσεως (διατροφῆς). Ἡ καταναλωτικὴ δύναμις ὅμως τῶν γεωργικῶν χωρῶν ἐμειώθη ἔτι περαιτέρω κατὰ τὸ 1931, ὅπερ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσαγωγῆς ἐτοιμῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, τὸ διεθνὲς ἐμπόριον πρῶτων ὑλῶν, ἰδίᾳ αἱ εἰσαγωγαὶ πρῶτων ὑλῶν παρὰ τῶν ἐξαγωγέων βιομηχανικῶν προϊόντων, ἐμειώθη. Ἡ ἀνταλλαγὴ πρῶτων ὑλῶν, μετὰ χωρῶν παραγουσῶν τοιαύτας ἐκράτησε καλύτερον παρὰ ἡ ἀνταλλαγὴ πρῶτων ὑλῶν ἐναντι βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἐπίσης ἐκράτησε ζωηρὰ ἡ ζήτησις βιομηχανικῶν μέσων καὶ εἰδῶν παραγωγῆς ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας.

*
* *

Διεπιστώσαμεν ἀνωτέρω, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ μας συνολικῶς κατ' ὄγκον λαμβανομένη δὲν ἐμειώθη, τῆς παρουσιαζομένης πτώσεως τῆς ἀξίας τῆς ὀφειλομένης εἰς πτώσιν τῶν τιμῶν. Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὑπέβαλεν 2 ἐκθέσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν μίαν κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1931 καὶ τὴν δευτέραν περὶ τὸ τέλος Φεβρουαρίου 1932, δι' ὧν ὑποδεικνύει διὰ μὲν τῆς πρώτης ὡς δυνατόν τὸν περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ 885 ἑκατ. δραχμῶν διὰ δὲ τῆς δευτέρας κατὰ 2700 ἑκ. Ὁ προτεινόμενος τρόπος τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς ὑποδεικνύεται πάντοτε διὰ τοῦ

περιορισμοῦ τῆς παροχῆς ξένου συναλλάγματος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἐγείρῃ τὰς ὀλιγωτέρας διαμαρτυρίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμβιβάζομενος ὅπωςδῆποτε μὲ τὰς ὑφισταμένας ἐμπορικὰς συμβάσεις μετὰ ξένων χωρῶν, ὡς ὑπεδείξαμεν καὶ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν.¹ Καὶ τὰ μέτρα ταῦτα ἐν τούτοις φαίνονται ὡς ἐγείραντα διαφόρους διαμαρτυρίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ, ἥτις, ἐγράφη ὅτι ἠκύρωσε μονομερῶς τὴν κατόπιν τόσων ἐπιπόνων διαπραγματεύσεων συνομολογηθεῖσαν ἐμπορικὴν σύμβασιν τῆς 23 Μαΐου 1931, ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν 325000 ἑκατολίτρων Ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν ἑτησίως μὲ τὸν ἡλαττωμένον εἰσαγωγικὸν δασμὸν τῶν 55 φράγκων κατὰ ἑκατόλιτρον.

Ἡ ἐπιβολὴ τῶν περιοριστικῶν μέτρων χορηγήσεως τοῦ συναλλάγματος ἐγένετο διὰ τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων τῆς 28 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Ὀκτωβρίου 1931 δημοσιευθέντων ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν (21 Σεπτεμβρίου 1931) τῆς χρυσῆς βάσεως τῆς ἀγγλικῆς λίρας ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας. Διὰ τῶν ἀναγκαστικῶν τούτων νόμων ἀνετέθη ἡ μονοπωλιακὴ ἄσκησις ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως χρυσοῦ, χρυσῶν νομισμάτων καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις δὲν δύναται νὰ χορηγῇ τοιαύτας ἀξίας εἰμὴ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας καὶ πάσης ἄλλης πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης, ἀναστελλομένων προσωρινῶς τῶν ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, δηλ. τῆς χορηγήσεως χρυσοῦ ἢ ξένου συναλλάγματος εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον τῇ αἰτήσῃ του. Ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ἐξαγομένων ἑλληνικῶν προϊόντων προερχόμενον ξένον συνάλλαγμα ὀφείλει νὰ περιέρχεται ὁλόκληρον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅς περιπτώσεις θὰ ἴδωμεν ἀμέσως κατωτέρω. Ἡδὴ σχετικῶς μὲ τὴν χορήγησιν ξένου συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν εἰσαγομένων εἰδῶν κυριαρχεῖ παρὰ τῇ δυνάμει τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28—9—31 συσταθεῖση Ἐπιτροπῇ διὰ τὴν ἔγκρισιν αἰτήσεων χορηγήσεως συναλλάγματος καὶ ἀποτελεσθεῖση ἀπὸ ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀρχὴ νὰ χορηγῇται τοιοῦτον ἐν πρώτοις δι' εἶδη ἀπαραίτητα διὰ τὰς ἀνάγκας διατροφῆς καὶ ἄλλας τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως δὲν παράγονται ἐν τῇ χώρᾳ ἢ ἡ ἐγχώριος παραγωγή δὲν ἐξαρκεῖ. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐπιτρέπεται ἐμμέσως ἡ εἰσαγωγή μόνον ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν παράγονται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δὲν θεωροῦνται ὡς περιττά. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν πρώτων ὑλῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐθνικῶν βιομηχανιῶν χορηγεῖται κατ' ἀρχὴν ξένον συνάλλαγμα συνδυαζομένης οὕτω τῆς πολιτικῆς ταύτης μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς ἐμμέσου προστασίας τῆς Βιομηχανίας μας. Διὰ τὴν ἱδρυσιν νέων βιομηχανιῶν ἢ ἐπέκτασιν ὑφισταμένων χορηγεῖται συνάλλαγμα ἀναλόγως ἐκάστης περιπτώσεως.

1. Παράβαλε τὸ ἄρθρον μας: Τὰ δυνατὰ μέτρα περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 102 τεῦχος τῆς 12 Δεκεμβρίου 1931 τοῦ περιοδικοῦ «Ἔργασία».

Ἦδη νταθείσης τῆς κρίσεως καὶ ὁλονέν ἐλαττουμένου τοῦ ἀποθέματος ξένου συναλλάγματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ καλύμματος τῆς κατελθόντος ἤδη κάτω τοῦ διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης κεκανονισμένου ποσοστοῦ τῶν 40ο)ο ἐπὶ τῆς δυναμικῆς κυκλοφορίας, ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιβληθῇ στενώτερος ἔλεγχος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν. Πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη κατάλογος, μὴ περιελθὼν εἰσέτι εἰς τὴν δημοσιότητα, ὅλων τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ πρόκηται εἰς τὸ μέλλον νὰ χορηγῇται συνάλλαγμα. Ἡ χορήγησις αὕτη ἢ ἡ ἄρνησις παροχῆς ξένου συναλλάγματος θὰ λαμβάνη χώραν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ εἰσαγωγῆς ἐκάστου εἶδους ἐπίσης δὲ καὶ κατὰ ποίας ποσότητος.

Περιοριστικὰ μέτρα χορηγήσεως ξένου συναλλάγματος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐφηρμόσθησαν καὶ κατὰ τὸ 1922, ὁπότε διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 29 Νοεμβρίου 1922 εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ διαχείρισις τοῦ ξένου συναλλάγματος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Πρὸς περιορισμὸν τῶν αἰτήσεων τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου διὰ τὴν χορήγησιν ξένου συναλλάγματος τὸ ρηθὲν Ν.Δ. καθώριζεν, ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠδύνατο ν' ἀπαγορεύῃ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὠρισμένων ἐμπορευμάτων εἴτε πλήρως εἴτε εἰς ποσότητας ἀνωτέρας τῶν διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθοριζομένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Τότε εἰς τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς σχέσεις τὰ ἄμεσα μέτρα περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, δηλ. αἱ ἀπαγορεύσεις ἦσαν συνήθη, ἡ ρύθμισις δὲ τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν ἐμπορικῶν σχέσεων δὲν ἐλάμβανε χώραν διὰ τοῦ συνήθους μέτρου δηλ. τῆς συνάψεως ἐμπορικῶν συμβάσεων ὡς κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ 1926 ἰδίᾳ καὶ ἐντεῦθεν.

Ὁ περιορισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς παρουσιάζεται ὡς ἐπιβεβλημένος. Εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ μας Οἰκονομία δύναται νὰ στερηθῇ ἀκινδύνως ἀρκετῶν ἐκ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα πρὸ παντὸς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας θὰ ἠδύναντο ἄνευ οἰασδήποτε διαταραχῆς τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς περιττά. Πρὸς τοῦτο σπουδαίως δύναται νὰ συμβάλῃ καὶ ὁ ψυχολογικὸς παράγων, ἡ ἐνσυνείδητος ἀλλ' ἀβίαστος περιστολὴ τῆς καταναλώσεως εἰδῶν, κατὰ προτίμησιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ ψυχολογικὸς οὗτος παράγων δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπολύτου προτιμήσεως προϊόντων παραγομένων ἢ κατασκευαζομένων ἐν τῇ χώρᾳ, ὅπερ θὰ εἶχεν ὡς ἐνεργητικὸν ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὑφισταμένης Ἐθνικῆς Βιομηχανίας. Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς περιστολῆς πάσης δαπάνης δυναμένης νὰ θεωρηθῇ περιττὴ εἶνε ζήτημα ζωτικότατον διὰ τὴν Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν, χωρὶς νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπ' αὐτοῦ ἐνταῦθα. Ἐκτὸς ὅμως τῶν λόγων τούτων προβάλλει ἡ ἀδήριτος ἀνάγκη τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν πρῶτον διότι ἡ ἐξαγωγή μας μόλις τὸ ἥμισυ τῶν μέσων μᾶς παρέχει τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰσαγωγῆς μας, οἱ δὲ ἄδελφοι πόροι μας παρέχουν σήμερον εἰς πολὺ περιορισμένην κλίμακα τὰ συμπληρωματικὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεών μας διὰ πολλοὺς λόγους, ἐξ ὧν

προέχει ἡ παγκόσμιος δεινὴ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ δυσπιστία καὶ ὡς ἐκ ταύτης ἡ συγκέντρωσις τῶν κεφαλαίων εἰς τὰς ἐκδοτικὰς Τραπεζὰς καὶ ἐν γένει εἰς τὰς χώρας ἐκείνας, αἵτινες κατὰ τεκμήριον παρέχουν σήμερον τὰ ἐχέγγυα ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς κρίσεως. Ἀφ' ἑτέρου τὸ διαθέσιμον ξένον συνάλλαγμα καὶ τὸ κάλυμμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διαρκῶς φθίνει, δανειακὴ δὲ πολιτικὴ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους λόγῳ τῆς κρίσεως δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνατὸν παντάπασιν ἢ εὐχερῶς τοῦλάχιστον νὰ συνεχισθῇ, ἥτις νὰ διευκολύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν. Ὅπως δὲ ὅμως οἰαδῇποτε περιοριστικὰ μέτρα περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἂν ἐφαρμοσθῶσι, τὰ ἅμεσα δηλ. αἱ ἀπαγορεύσεις, ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένα νὰ φέρωσιν ἐπωφελῶς τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα, χωρὶς νὰ παραβλέψωσι τὰς ἀνωμαλίας, ἅς θὰ ἠδύναντο αὗται νὰ προκαλέσωσι τόσον εἰς τὰς διεθνεῖς μας ἐμπορικὰς σχέσεις ὅσον καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὅπου παρουσιάζεται συνάμα καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν προερχομένης ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαστικῶν μέτρων.

Πρὸς περισυλλογὴν τοῦ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς προερχομένου ξένου συναλλάγματος ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς ἐθνικῶν προϊόντων τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως παραδίδωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων εἰς ξένον συνάλλαγμα, ἥτις ἐξοφλεῖ τοῦτο εἰς τὸν παραδίδοντα ἐξαγωγέα εἰς δραχμὰς καὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τοῦ ἐν λόγῳ ξένου συναλλάγματος. Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν εἰδῶν ὁ ἐξαγωγεὺς θεωρεῖται κατὰ νόμιμον τεκμήριον, ὅτι εἰσέπραξε τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας δυνάμενης νὰ παραταθῇ εἰς εὐλόγους περιπτώσεις ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐξαγωγεῖς ἐγχωρίων προϊόντων πλὴν καπνοῦ ὀφείλουν πρὸς λήψιν ἀδείας φορτώσεως ἐκ μέρους τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὅπως προσάγουν εἰς ταύτας προηγουμένως ἔγγραφον ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς ἀναλαβούσης τὴν φόρτωσιν ἀτμοπλοικῆς, σιδηροδρομικῆς ἢ ἄλλης ἐπιχειρήσεως, ὅτι ἡ τελευταία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδώσῃ ἅπαντα τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα εἰς διαταγὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης τινὸς ἀνωνύμου τραπεζικῆς Ἑταιρίας λειτουργούσης ἐν Ἑλλάδι. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς φορτωτικῆς ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ φορτωτικὴ, τιμολόγιον ὀριστικὸν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ προπωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων προσωρινὸν δὲ ὅταν περὶ ἀποστολῆς *en consignation*. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ ἐξαγωγεὺς ἀμέσως νὰ μεταβιβάσῃ ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν εἰς ξένον συνάλλαγμα τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀριστικοῦ τιμολογίου, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ περιπτώσει ἀναλαμβάνει ἢ ἐν λόγῳ Τράπεζα τὴν εὐθύνην νὰ μεταβιβάσῃ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως πραγματοποιηθησόμενον συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον ὁ ἐξαγωγεὺς δὲν μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ ὁλόκληρου τὴν ἀξίαν τοῦ προσωρινοῦ τιμολογίου του.

Ἡ ἐξαγωγή καπνῶν ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέρας διατυπώσεις

δεδομένου, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουν πολλοὶ ξένοι Ἑταιρίαι ἐγκατεστημένοι, αἵτινες εἰσάγουν προηγουμένως τὸ ξένον συνάλλαγμα διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐνδεχομένως τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν καὶ εἴτα ἐξάγουν τὰς ἀγορασθείσας ποσότητας καπνῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος διακρίνει δύο χρονικὰς περιόδους· ἡ πρώτη ἀφορᾷ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1930 καὶ προηγουμένων τὰ ἀγορασθέντα ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1931 μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἡμέρας θέσεως εἰς ἰσχὺν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου, καὶ ἐξαχθέντα ἐν ὧ ἢ ἐν μέρει μέχρι τῆς ρηθείσης ἡμερομηνίας καὶ ἡ δευτέρα τὰ ἀγορασθέντα ἀπὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐξαχθέντα ἢ ἐξαχθησόμενα μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Τῶν καπνῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή ἄνευ τῶν ἄνω διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα προβλεπομένων διατυπώσεων ἐφ' ὅσον ὑπὸ ἐξαγωγέως ἀποδειχθῇ δέοντως, ὅτι εἰσῆχθη προηγουμένως τὸ ξένον συνάλλαγμα πρὸς ἀγορὰν τούτων καὶ ἐπωλήθη τοῦτο εἰς ὠρισμένην ὑποδεικνυομένην Τράπεζαν. Ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῶν δηλώσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἠγνοίχθη ἰδιαιτέρος λογαριασμὸς δι' ἕκαστον ἐξαγωγέα παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος κινήσεως τοῦ συναλλάγματος τούτου, ὅστις εἰς ἐκάστην ἐξαγωγήν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ καπνῶν πιστοχρεοῦται ἀναλόγως, δίδεται δ' εἴτα ἡ ἐντολὴ ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου ἐξαγωγῆς τῆς ἐλευθέρως ἐξαγωγῆς τῶν καπνῶν. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰ καπνὰ τῆς δευτέρας κατηγορίας τὸ εἰσαγόμενον ἢ εἰσαχθησόμενον συνάλλαγμα πρὸς ἀγορὰν καπνῶν δέον νὰ πωλῆται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς ἄλλας πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένας Τραπεζάς. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνοίγει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δι' ἕκαστον ἐξαγωγέα ἰδιαιτέρον λογαριασμὸν κινήσεως συναλλάγματος, ὅστις λαμβανούσης χώραν ἐξαγωγῆς μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ἀγορασθέντων καπνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς δηλώσεως τοῦ ἐξαγωγέως ἀναλόγως πιστοχρεοῦται. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν ἐξαγομένων καπνῶν ὑπερκαλύπτῃ τὸ εἰσαχθὲν ξένον συνάλλαγμα, ὁ ἐξαγωγεὺς ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τῆς ἀξίας πάλιν εἰς ξένον συνάλλαγμα. Τέλος ἐὰν τὰ διὰ τοῦ εἰσαχθέντος ξένου συναλλάγματος ἀγορασθέντα καπνὰ ἐπωλήθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς δραχμὰς πρὸς ἰσοζυγισμόν τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ συναλλάγματος δηλοῦται ἀρμοδίως καὶ προσαγομένων ὠρισμένων στοιχείων ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ λαβοῦσα χώραν πώλησις.

Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προβλέπει, ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικαὶ συνθήκαι πρὸς τοῦτο, τὸν καθορισμὸν ἰδίου τρόπου, καθ' ὃν θὰ γίνεται ἡ ἐξαγωγή ὠρισμένων προϊόντων πλὴν τοῦ καπνοῦ, σταφίδων καὶ σύκων, ὡς καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ξένου συναλλάγματος.

Τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν Ν.Δ. τῆς 29 Νοεμβρίου 1922 ὥριζεν, ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σταφίδων, κουκουλιῶν, μετάξης, δερμάτων, σύκων, ἐλαίων, καπνῶν προερχόμενον ξένον συνάλλαγμα ἔδει ὑποχρεωτικῶς νὰ μεταβιβάζεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά-

πεζαν τὸ δ' ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν λοιπῶν προϊόντων εἰσρέον μόνον κατὰ 40ο)ο. Ἐπίσης εἶχον ὑποχρεωθῇ αἱ Τράπεζαι νὰ ἐκχωροῦν τὰ 15ο)ο τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἀποκτωμένου ξένου συναλλάγματος. Ἡ ἐξαγωγή τῶν ἄνω μνημονευθέντων προϊόντων ἐπετρέπετο μόνον ἐφ' ὅσον αὕτη ἐνηργεῖτο διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῶν διὰ Β.Δ. ἐξουσιοδοτηθεισῶν ἁνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα παρουσιάζετο ὡς ἐξαγωγεὺς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐξάγοντος ἐμπόρου, τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα ἐξεδίδοντο ἐπ' ὀνόματί της καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰσέπραττεν αὕτη τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξαγωγῆς προερχόμενον συνάλλαγμα. Προκειμένου περὶ ἀποστολῶν ἐν consignation τὸ ἐμπόρευμα ἐναποθηκεύετο ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πάλιν ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπεζῆς.

Οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι τῆς 28 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Ὀκτωβρίου 1931 δὲν ἐκυρώθησαν εἰσέτι ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων πρόκειται δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ γίνῃ τοῦτο μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος τῆς ὑπὸ τοῦ Sir Otto Nimayer γενομένης ἐξετάσεως τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ΚΤΕ.

Ἀπόστ. Ι. Ἀνδρέου

Διδάκτωρ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν
τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου

29 Φεβρουαρίου 1932.

